

POSTANOWIENIE

Dnia 11 października 2011 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Bogusław Cudowski (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Zbigniew Myszka

SSN Romualda Spyt

w sprawie z powództwa R. S.

przeciwko P.-L. Sp. z o.o.

o należność z tytułu podróży służbowych,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń

Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 11 października 2011 r.,

zażalenia strony pozwanej na punkt drugi wyroku Sądu Okręgowego w P.

z dnia 28 stycznia 2011 r.,

uchyla zaskarżone postanowienie, zawarte w pkt 2 wyroku i w tym zakresie przekazuje sprawę Sądowi Okręgowemu w P. do ponownego rozpoznania i orzeczenia o kosztach postępowania zażaleniowego.

Uzasadnienie

Sąd Okręgowy VI Wydział Pracy wyrokiem z 28 stycznia 2011 r. oddalił apelację powoda. W punkcie drugim tego orzeczenia, sąd „kosztami postępowania apelacyjnego obciążył powoda w zakresie poniesionym”. Uzasadniając postanowienie o kosztach, sąd stwierdził, że „o kosztach orzeczono na podstawie art. 98 § 1 k.p.c., tj. zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu”.

Zażalenie na postanowienie o kosztach postępowania apelacyjnego złożył pozwany, zarzucając naruszenie: 1) art. 98 § 1 k.p.c. przez przyjęcie, że powód nie jest zobowiązany zwrócić pozwanemu kosztów niezbędnych do celowej obrony w postępowaniu apelacyjnym, mimo że powód przegrał sprawę w całości, 2) art. 98 § 3 k.p.c., przez przyjęcie, że powód nie jest zobowiązany zwrócić pozwanemu kosztów wynagrodzenia adwokata, mimo że pozwany był reprezentowany w postępowaniu apelacyjnym przez adwokata, 3) art. 109 § 1 k.p.c. przez przyjęcie, że powód nie jest zobowiązany zwrócić pozwanemu kosztów niezbędnych do celowej obrony w postępowaniu apelacyjnym, mimo że pozwany przed zamknięciem rozprawy poprzedzającej wydanie orzeczenia zgłosił wniosek o przyznanie kosztów według norm przepisanych, 4) art. 328 § 2 k.p.c. w związku z art. 361 k.p.c. przez brak wskazania w uzasadnieniu zaskarżonego postanowienia podstawy faktycznej rozstrzygnięcia oraz wyjaśnienia podstawy prawnej postanowienia z przytoczeniem przepisów prawa.

Wniesiono o: 1) zmianę zaskarżonego postanowienia i zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego 450 zł tytułem kosztów postępowania apelacyjnego, 2) zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów postępowania w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych, ewentualnie o: 1) uchylenie zaskarżonego postanowienia w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania, 2) zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów postępowania w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie jest zasadne. Art. 98 § 1 k.p.c. ustanawia dwie podstawowe zasady rozstrzygania o kosztach: zasadę odpowiedzialności za wynik procesu oraz zasadę zwrotu kosztów niezbędnych i celowych. W niniejszej sprawie powód, którego apelację oddalono, jest stroną przegrywającą (postanowienie SN z 16 lutego 2011 r., II CZ 203/10, LEX nr 738399). Sam fakt, że sprawę przegrał rodzi obowiązek zwrotu kosztów przeciwnikowi (postanowienie SN z 10 listopada 2011 r., III PZ 5/10, LEX nr 686071). Pozwany natomiast, reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika, prawidłowo złożył wniosek o zwrot kosztów

procesu. Z kolei, art. 98 § 3 k.p.c. stanowi wyraźnie, że do niezbędnych kosztów procesu strony reprezentowanej przez adwokata zalicza się wynagrodzenie, jednak nie wyższe niż stawki opłat określone w odrębnych przepisach i wydatki jednego adwokata, koszty sądowe oraz koszty nakazanego przez sąd osobistego stawiennictwa strony.

Sąd Okręgowy naruszył więc wskazane w zażaleniu przepisy postępowania dotyczące zwrotu kosztów procesu. Co więcej, w kontekście art. 98 k.p.c. niezrozumiałe jest sformułowanie z sentencji orzeczenia Sądu Okręgowego z 28 stycznia 2011 r. „kosztami postępowania apelacyjnego obciążył powoda w zakresie poniesionym”. Uwzględniając natomiast fragment uzasadnienia, w który Sąd Okręgowy stwierdził, że o kosztach orzekł na podstawie art. 98 § 1 k.p.c., zasadny jest również zarzut naruszenia art. 328 § 2 k.p.c.

Z przedstawionych powodów orzeczono jak w sentencji (art. 394¹ § 1 i 3 w związku z art. 398¹⁵ § 1 k.p.c.).